

ÎNCHEIERE

4 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Departamentul Instituțiilor Penitenciare

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Galinei Nastas,
reprezentată de avocatul Ion Dodon împotriva Departamentului Instituțiilor
Penitenciare cu privire la contestarea refuzului achitării indemnizației lunare pentru
îngrijirea copilului

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 martie 2018 prin care a fost
respins apelul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și menținută
hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 29 noiembrie 2017, prin care a
fost admisă acțiunea

constată:

La 28 septembrie 2017, Galina Nastas, reprezentată de avocatul Ion Dodon a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor
Penitenciare, intervenienți accesorii Penitenciarul nr. 9 Pruncul și Casa Națională
de Asigurări Sociale cu privire la contestarea refuzului achitării indemnizației
lunare pentru îngrijirea copilului.

În motivarea acțiunii a invocat că la 26 februarie 2016, împreună cu Vadim
Nastas au înregistrat căsătoria sub nr. 98 din 26 februarie 2016 la Oficiul Stării
Civile mun. Chișinău, din care la XXXXX, s-a născut fiica XXXXX.

Comunică că soțul său Vadim Nastas este angajat al Departamentului
Instituțiilor Penitenciare în cadrul Penitenciarului nr. 9 din sat. Pruncul, dânsa nu a
fost angajată în câmpul muncii, aflându-se la întreținerea soțului.

Având în vedere prevederile art. 124 alin. (2) Codul muncii, susține că s-a
adresat la Departamentul Instituțiilor Penitenciare și a depus actele necesare pentru
plata indemnizației de îngrijire a copilului.

Menționează că cererea depusă a fost acceptată și i-a fost acordată o
indemnizație de îngrijire a copilului în mărime de 30 % din salariul soțului, însă
ulterior plata acestei indemnizații i-a fost stopată. A primit indemnizația respectivă
doar timp de 4 luni (de la 1 februarie 2017 și până la 1 iunie 2017).

Ca urmare a stopării achitării indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului, afirmă că s-a adresat la Casa Națională de Asigurări Sociale și la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani, însă i s-a refuzat în plata indemnizației respective, menționând că angajatorul soțului său nu a transferat în fondul social cotizații de asigurări sociale, prin urmare, nici ea, nici soțul ei nu puteau primi această indemnizație.

Având în vedere acest fapt, remarcă că s-a adresat cu o cerere prealabilă către Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Casa Națională de Asigurări Sociale și Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani, prin care a solicitat achitarea indemnizației prevăzute de lege.

Notează că la cererea prealabilă depusă, Casa Națională de Asigurări Sociale i-a răspuns, prin scrisoarea nr. N-1518/17 din 29 august 2017, fiindu-i refuzat în satisfacerea cererii depuse, invocând precum că în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (3) din Legea cu privire la sistemul penitenciar, indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani se plătește la locul de serviciu, din bugetul de stat.

În esență, același răspuns i l-a prezentat în scris și Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani (răspunsul nr. 11113 din 5 septembrie 2017).

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 124 alin. (2) Codul muncii.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea ilegalității stopării achitării de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare în beneficiul ei a indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului XXXXX până la împlinirea vârstei de 3 ani, obligarea Departamentului Instituțiilor Penitenciare să-i achite indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului XXXXX începând cu 1 iunie 2017 și până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani, precum și încasarea de la pârât în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 29 noiembrie 2017 a fost admisă acțiunea, obligat Departamentul Instituțiilor Penitenciare de a achita indemnizația lunară Galinei Nastas, pentru îngrijirea copilului XXXXX, începând cu 1 iunie 2017 și până la împlinirea vârstei de 3 ani.

Au fost încasate de la Departamentul Instituțiilor Penitenciare în beneficiul Galinei Nastas cheltuielile de judecată de asistență juridică suportate în mărime de 5000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 6 martie 2018 a fost respins apelul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 aprilie 2018, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi anulată.

Afirmă că normele de drept material au fost interpretate în mod eronat, în consecință, concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare expuse în hotărârile contestate sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Menționează că la examinarea cererii de apel, instanța trebuia să se expună asupra argumentelor invocate de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare.

Comunică că instanța de apel a ignorat argumentele Departamentului Instituțiilor Penitenciare, a acceptat și a preluat ulterior concluziile greșite ale instanței de fond.

Reiterează că intimata este persoană neasigurată și în cazul ei sunt aplicabile prevederile art. 18 alin. (6) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, care prevede că cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30 % din baza de calcul stabilită conform prevederilor art. 7, dar nu mai puțin de 540 de lei pentru fiecare copil (venit asigurat).

Mai afirmă că toate litigiile ce țin de aplicarea Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, se soluționează de Casa Națională de Asigurări Sociale, a cărei decizie poate fi atacată în instanța de judecată, conform legislației în vigoare.

Mai mult ca atât, colaboratorii sistemului penitenciar sunt plătitori de contribuții în fondul social, începând cu 1 ianuarie 2017, prin urmare, orice litigiu care reiese din Legea menționată, se soluționează de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Cât privește suma de 5000 lei solicitată cu titlu de cheltuieli de asistență judiciară, consideră că aceasta este una exagerată, mai mult ca atât ea este subsecventă față de capătul principal al cererii.

Obiectează că intimata, prin intermediul reprezentantului său nu și-a justificat cheltuielile de asistență juridică suportate în niciun fel, rezumând-se doar la indicarea unei sume neîntemeiate și nici nu a prezentat probe ce ar demonstra astfel de cheltuieli.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 aprilie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 martie 2018, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton